

og fremstiller det, som om Ministeriet gør en uheldig Anvendelse af en Bevilling, fordi det stiller det og det Krav, og det saa viser sig, at Bevillingen — og mindst tilbage til 1895 — Aar for Aar opstiller dette Krav, uden at det ærede Medlem nogen Sinde før har ønsket dette forandret eller har stillet Forslag derom.

Det ærede Medlem omtalte Fordelingen af Lønningstillægene til Lærerne ved private Realskoler og mente, at den ikke var sket efter faste Regler. Ja, jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem forstaar ved faste Regler, eller hvad han kræver. De Regler, hvorefter de 65,000 Kr. i indværende Finansaar ere uddelte, ere i Hovedtræk disse: Som Deltagere i Fordelingen betragtedes de Lærere, hvis Hovederhverv er Undervisning, hvis Alder paa Fordelingstiden var mindst 25 Aar, og hvis Anciennetet paa Uddelingstiden var mindst 1 Aars Tjeneste ved samme Skole eller 2 Aars ved Skoler af samme Art. Ministeriet forlangte først fra samtlige private Skoler Indstilling om, hvilke Lærere der kunde komme i Betragtning ved Tilskuddenes Fordeling. Saa godt som alle de indstillede Lærere kom i Betragtning, og saa nogle, der ikke var indstillede, men faldt ind under de her opstillede Regler. Først gaves saa et Grundtilskud af 100 Kr. til hver af Lærerne. Ingen Lærer modtog Tilskud, der var højere end $\frac{1}{4}$ af den Aarsløn, han havde ved Skolen. Skolerne fik samtidig Meddelelse om, at fremtidig vilde saadanne Skoler blive udelukkede fra at komme i Betragtning, hvor Lærerlønnen er uforholdsmæssig ringe, for derved at bidrage ogsaa til at hæve Lønnen ved disse Skoler. I alt have 336 Lærere faaet Del i Tilskuddene. Antallet af Lærere ved de omhandlede Skoler var ca. 600, men af disse maatte naturligvis mange udelukkes af Hensyn til, at de ikke opfyldte enten Betingelsen at være fyldte 25 Aar eller den Betingelse at have været mindst 1 Aar Lærer ved den paagældende Skole eller 2 Aar ved Skoler af samme Art. Disse 336 Lærere oppebar tilsammen 55,430 Kr., saaledes at hver Lærer gennemsnitlig har faaet 165 Kr. Se, det er de Regler, hvorefter man gik. Det ærede Medlem kan maaske have den Mening, at man skulde gaa efter nogle andre Regler, at vi ikke skulde give dette Grundtilskud af 100 Kr., hvilket jeg i og for sig vilde kunne forstaa, eller han kunde sige, at den Regel, at vedkommende Lærer skal være fyldt 25 Aar, er for streng. Ja, det kan

jeg paa Forhaand ogsaa sige, idet vi agte ved Fordelingen til næste Aar at opgive denne Fordring om 25 Aars Alder, idet vi skønne, at for mange Lærere ved de private Realskoler derved blive unddragne fra Bevillingen. Men der er jo her gaaet frem efter de samme Regler, der gælde for Statens Del af Lønningerne for Lærerne i Folkeskolen. Det er det, vi ere gaaede efter. Jeg har heller ikke hørt af det ærede Medlem nogen bestemt Paavisning af, hvad det er i disse Regler, som efter hans Mening er forkert eller burde være anderledes.

Angaaende det af det ærede Medlem stillede Forslag om en Bevilling til Skolebørns Tænder udtalte det ærede Medlem, at det var ikke hans Pligt som Forslagsstiller at skaffe nogen Motivering af Forslaget, at skaffe nogen Oplysning derom. Ja, jeg synes dog, at naar et Medlem stiller et Forslag om en helt ny Sag, der ikke hidtil har været Genstand for Bevilling fra Statens Side, saa vilde det dog være ret naturligt, om dette Medlem saa samtidig fremlagde saadanne Oplysninger, der i nogen Maade kunde give Tinget et Begreb om Rækkevidden i det hele af den Bevilling, som foreslaas.

Hvorfor skal Kommunen her gaa i Spidsen, og hvorfor skal Ministeren komme luntende bagefter, udtalte det ærede Medlem. Ja, det er jo dog saa, at de kommunale Opgaver maa Kommunerne begynde at løse; senere vil der saa kunne være Tale om, hvorvidt Staten, og da i hvilken Grad og Udstrækning, skal deltage med Kommunerne i Udgiften. Nu kan der jo være Spørgsmaal om, hvorvidt Undersøgelse og Behandling af Skolebørns Tænder overhovedet er en kommunal Opgave. Men regne vi, at Kommunerne ogsaa i denne Henseende have en Forpligtelse overfor de Børn, som søge deres Skole, er det givet, at det er en kommunal Opgave. Er det nogen Opgave for andre end Forældrene selv, saa er det Kommunerens Opgave, og saa maa Kommunerne paatage sig den. Det ærede Medlem er jo ellers enig med mig i den Betragtning. Det ærede Medlem omtalte samtidig den Bevilling, der er given af Københavns Kommune til Rensning af Skolebørns Haar for Utøj. Her har jo Københavns Kommune selv rejst den Sag og har ikke stillet Krav om, at Ministeren skulde tage sig af den, eller at Ministeren skulde have været den første til at stille Forslag om Bevilling til Rensning af københavnske Børns Haar for Utøj